

Rebabin İniltisi

– DemirMUTLUGİL · 19 Haziran 2024

Biliyor musun? En güzel benim şiirlerim ölü...

İç bahçelerin duvarlarında,
Hanımeli severken hüznün
Ayağına sürtündü,
Bir temmuzun cumartesi
Öğlendi güneşe tapan
Sıcacık
Kıyı kadınları vardı irili, ufaklı
Ahşap evlerin çocukları
Bir ağaç altı
Ve upuzun bir of

Dünya yaşanması...

Beni sevin diye çığlıklaşıyordu,
Annesi ölmüş çocuklar sokağı
Kuvözlerde Tanrı gölgesi
Rebabin iniltisinde prematüre gözyaşları

Aynalarda buğusuz nefeslerin şaşkınlığı
Rahlelerde ruh avazı
Beyhude şiirlerin apaçık gözlerinde,
Bin gürültü
Ve yazgı
Ve kabullenişlerin çaresizliği

Dünya yaşanması...

Düz ayak cümlelerin tırmandığı yokuşlarda,
Ter boncuklu begonyalar
Çığırkkan bir nabız
Pervazlarda yarım sesli perdelerin,
Dört başı mamur yalnızlığı
Zamana dolanan,
Çapağı paslı pandüller
Sel kalıntısı, yel kırıntısı
Göz kararı bir umut
Ve kül
Ve Anka

Dünya yaşanması...

Demir Mutlugil